

HOTĂRÂREA CURȚII
26 septembrie 2000*

Didier Mayeur
împotriva
Association Promotion de l'information messine (APIM)

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil de prud'hommes de Metz (Franța)]

„Menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi – Transfer către o comună a activității desfășurate anterior, în interesul comunei, de către o persoană juridică de drept privat”

Cauza C-175/99

În cauza C-175/99,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 234 CE, de către Conseil de Prud'hommes de Metz (Franța), de pronunțare, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

Didier Mayeur

și

Association Promotion de l'information messine (APIM),

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 1 alineatul (1) din Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 61, p. 26),

CURTEA,

compusă din domnii G. C. Rodríguez Iglesias, președinte, J. C. Moitinho de Almeida (raportor), D. A. O. Edward, L. Sevón și R. Schintgen, președinți de cameră, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet și V. Skouris, judecători,

avocat general: domnul P. Léger,
grefier: doamna L. Hewlett, administrator,

după examinarea observațiilor scrise prezentate:

– pentru domnul Mayeur, de către L. Pate, avocat în Baroul din Metz,

* Limba de procedură: franceza.

– pentru Association Promotion de l'information messine (APIM), de către M. Hellenbrand, avocat în Baroul din Metz,

– pentru guvernul francez, de către doamna K. Rispal-Bellanger, director adjunct în cadrul Direcției de Afaceri Juridice din Ministerul Afacerilor Externe, și doamna C. Bergeot, chargée de mission în aceeași direcție, în calitate de agenți,

– pentru Comisia Comunităților Europene, de către domnul D. Gouloussis, consilier juridic, în calitate de agent,

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea observațiilor orale ale domnului Mayeur, reprezentat de către L. Pate, ale Association Promotion de l'information messine (APIM), reprezentate de către M. Hellenbrand, ale guvernului francez, reprezentat de către doamna C. Bergeot, și ale Comisiei, reprezentate de către domnul J. Sack, consilier juridic, în calitate de agent, în ședința din 8 februarie 2000,

după ascultarea concluziilor avocatului general prezentate în ședința din 13 iunie 2000,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin Hotărârea din 14 aprilie 1999, primită la Curte la 11 mai 1999, Conseil de Prud'hommes de Metz a adresat, în temeiul articolului 234 CE, două întrebări preliminare privind interpretarea articolului 1 alineatul (1) din Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 61, p. 26).

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unui litigiu între domnul Mayeur și Association Promotion de l'information messine (denumită în continuare „APIM”) referitor la concedierea celui dintâi.

Dreptul comunitar

3 Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 77/187 prevede:

„Prezenta directivă se aplică în cazul oricărui transfer al unei întreprinderi, unități sau al unei părți de întreprindere sau de unitate către un alt angajator, ca rezultat al unei cesiuni convenționale sau al unei fuziuni.”

4 Articolul 2 din directiva respectivă prevede:

„În sensul prezentei directive:

[...]

b) «cesionarul» reprezintă orice persoană fizică sau juridică care, printr-un transfer în sensul articolului 1 alineatul (1), dobândește calitatea de angajator în ceea ce privește întreprinderea, unitatea sau partea de întreprindere sau unitate;

[...]"

5 Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 77/187 prevede transferul către cesionar al drepturilor și obligațiilor cedentului care decurg dintr-un contract de muncă sau un raport de muncă existent la data transferului.

6 În conformitate cu articolul 4 din aceeași directivă:

„1. Transferul unei întreprinderi, unități sau al unei părți din unitate nu constituie în sine un motiv de concediere pentru cesionar sau cedent.

[...]

2. În cazul în care contractul de muncă sau raportul de muncă încetează pentru că transferul definit la articolul 1 alineatul (1) implică o modificare substanțială a condițiilor de muncă, în detrimentul lucrătorului, angajatorul este considerat răspunzător pentru încetarea contractului de muncă sau a raportului de muncă.”

7 Directiva 98/50/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 de modificare a Directivei 77/187 (JO L 201, p. 88), al cărei termen de transpunere expiră la 17 iulie 2001, a înlocuit articolul 1 alineatul (1) din această directivă cu următorul text:

„a) Prezenta directivă se aplică în cazul oricărui transfer al unei întreprinderi, unități sau al unei părți de întreprindere sau de unitate către un alt angajator, ca rezultat al unei cesiuni convenționale sau al unei fuziuni.

b) Sub rezerva literei (a) și a următoarelor dispoziții ale prezentului articol, se consideră transfer în sensul prezentei directive cel al unei entități economice care își menține identitatea, înțeleasă ca ansamblu organizat de mijloace, care are obiectivul de a desfășura o activitate economică, indiferent dacă acea activitate este centrală sau auxiliară.

c) Prezenta directivă se aplică în cazul întreprinderilor publice și private care exercită o activitate economică, indiferent dacă au sau nu scop lucrativ. O reorganizare administrativă a autorităților administrației publice sau transferul unor funcții administrative între autoritățile administrației publice nu reprezintă un transfer în sensul prezentei directive.”

Legislația națională

8. Articolul L. 122-12 din Code du travail (Codul muncii francez) prevede:

„Încetarea activității unei întreprinderi, cu excepția cazurilor de forță majoră, nu exonerează angajatorul de obligația de a acorda preaviz de concediere și, după caz, de a plăti compensația prevăzută la articolul L. 122-9.

În cazul în care intervine o modificare în situația juridică a angajatorului, în special ca urmare a succesiunii, vânzării, fuzionării, transformării activelor sau încorporării, toate contractele de muncă valabile în ziua modificării respective continuă să existe între noul angajator și personalul întreprinderii.”

9. Compensația prevăzută la articolul L. 122-9 din Codul muncii este compensația pentru concediere.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

10 Domnul Mayeur a fost angajat de APIM, începând cu 1 septembrie 1989, în temeiul unui contract pe durată nedeterminată.

11 În conformitate cu articolul 3 din statutul său, APIM, asociație fără scop lucrativ, are ca obiectiv promovarea, difuzarea și prezentarea, prin toate mijloacele și în toate domeniile, de informații cu privire la oportunitățile oferite de orașul Metz și de zona sa de atracție, pentru a permite și a încuraja dezvoltarea, stabilirea și crearea unor activități diverse. În acest scop, direct sau prin intermediul altor entități, APIM publică și distribuie broșuri, reviste și pliante. Ca parte a activității sale, APIM editează revista *Vivre à Metz* („Trăind în Metz”).

12 Domnul Mayeur era responsabil de activitatea publicitară a APIM și, în această calitate, atribuțiile sale constau în contactarea directă a operatorilor economici și a agențiilor de publicitate din oraș pentru colectarea fondurilor în vederea publicării anunțurilor publicitare în revista *Vivre à Metz*, în redactarea contractelor și a facturilor, precum și în redactarea unui raport lunar al angajamentelor încheiate.

13 Ca urmare a dizolvării APIM și ulterior preluării activităților acesteia din urmă de către orașul Metz, domnul Mayeur a fost informat, la 16 septembrie 1997, cu privire la concedierea sa din următorul motiv economic: încetarea activității APIM.

14 La 10 februarie 1998, domnul Mayeur a introdus în fața instanței competente cu soluționarea litigiilor de muncă din Metz o acțiune împotriva APIM pentru a obține pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună obligarea acesteia din urmă la plata unei sume de 177 262 FRF cu titlu de compensație pentru concediere abuzivă, la care să se adauge dobânda legală de la data cererii sale.

15 În motivarea cererii sale, domnul Mayeur subliniază că este singurul salariat care și-a pierdut locul de muncă în urma dizolvării APIM și a preluării activităților acesteia din urmă de către orașul Metz.

16 Domnul Mayeur face trimitere la jurisprudența Cour de Cassation (Curtea de Casație din Franța) în sensul căreia, din moment ce dispozițiile articolului L. 122-12 din Codul muncii nu se aplică în cazul în care activitatea desfășurată de către o persoană juridică de drept privat este transferată unei „instituții publice de natură administrativă”, care este o persoană juridică constituită conform dreptului public și supusă normelor dreptului public, dispozițiile respective se aplică, în schimb, atunci când aceeași activitate desfășurată de către o persoană juridică de drept privat este transferată unei persoane juridice constituite conform dreptului public și supuse normelor dreptului privat, considerată ca fiind o „instituție publică de natură industrială sau comercială” în sensul legislației franceze.

17 Domnul Mayeur susține că jurisprudența respectivă este contrară atât literei, cât și obiectivului Directivei 77/187, și solicită să i se aplice dispozițiile acestei directive.

18 Instanța competentă cu soluționarea litigiilor de muncă subliniază că articolul L. 122-12 din Codul muncii reglementează diferitele situații în care un contract de muncă este transferat de la o entitate privată la alta, însă această dispoziție nu menționează situația în care o astfel de entitate este transferată unui organism public.

19 Instanța competentă cu soluționarea litigiilor de muncă constată că, în temeiul jurisprudenței Cour de Cassation, numai salariații întreprinderilor transferate unor instituții publice de natură industrială sau comercială intră sub incidența dispozițiilor Directivei 77/187. Aceasta se întreabă dacă o asemenea interpretare nu are drept consecință restrângerea domeniului de aplicare a articolului 1 din directiva respectivă, cu toate că aceasta are un domeniu de aplicare general și nu conține nicio excludere de acest tip. Instanța reamintește în această privință că interpretarea Directivei 77/187 de către Curte este extinsă, impunând menținerea contractelor de muncă în circumstanțe în care transferul nu rezultă nici dintr-o fuziune, nici dintr-o cesiune convențională. Salariații sunt protejați de dreptul comunitar chiar dacă nu există nicio conexiune juridică între operatorii succesivi.

20 Potrivit instanței respective, activitatea desfășurată de domnul Mayer era o activitate comercială și lucrativă care contribuia direct la finanțarea revistei *Vivre à Metz*. În plus, nu se contestă că activitatea APIM a fost integral preluată și continuată de orașul Metz, care continuă să editeze și să difuzeze revista respectivă, în aceeași formă.

21 Considerând necesar, în vederea soluționării litigiului cu care a fost sesizată, să obțină clarificări cu privire la noțiunea de „transfer al unei întreprinderi” în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 77/187, instanța competentă cu soluționarea litigiilor de muncă din Metz a decis să suspende judecata și să adreseze Curții următoarele două întrebări preliminare:

„1) Directiva 77/187/CEE din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități se aplică atunci când o activitate a unei persoane juridice de drept privat este transferată unei persoane juridice de drept public?

2) Trebuie să se excludă aplicarea Directivei 77/187/CEE din 14 februarie 1977 în cazul în care activitatea este transferată unui serviciu public de natură administrativă?”

22 Este necesar să se sublinieze că noțiunea de „serviciu public de natură administrativă” este o noțiune de drept administrativ francez pe care Curtea nu are competența să o interpreteze atunci când pronunță o hotărâre în temeiul articolului 234 CE. Curtea poate numai să furnizeze instanței naționale elemente de interpretare a dreptului comunitar utile pentru soluționarea acțiunii principale.

23 În aceste circumstanțe, este necesar să se considere că, prin întrebările sale, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere întreabă în esență dacă, și în ce condiții, Directiva 77/187 se aplică preluării de către o localitate, persoană juridică de drept public care acționează în cadrul normelor specifice ale dreptului administrativ, a activităților de publicitate și de informare cu privire la serviciile pe care le oferă publicului, care erau anterior desfășurate, în interesul acestei localități, de către o asociație fără scop lucrativ, persoană juridică de drept privat.

24 Pentru început, guvernul francez subliniază că, deși era o asociație supusă normelor de drept privat, APIM constituia în realitate un serviciu public căruia îi fusese încredințată o misiune de interes general, astfel încât preluarea activității sale de către orașul Metz trebuie considerată o reorganizare a structurilor administrației publice, chestiune care nu intră sub incidența domeniului de aplicare a Directivei 77/187, potrivit punctului 14 din Hotărârea Curții din 15 octombrie 1996, Henke (C-298/94, Rec., p. I-4989).

25 În sprijinul acestei argumentații, guvernul francez invocă mai multe elemente.

26 Pe de o parte, acesta pretinde că APIM avea o legătură puternică și de necontestat cu orașul Metz, de vreme ce această asociație a fost creată la inițiativa primarului orașului, este condusă de reprezentanți aleși sau de funcționari ai orașului, iar resursele sale principale sunt constituite din subvenții municipale și nu din venituri obținute în schimbul serviciilor furnizate.

27 Pe de altă parte, APIM și-a desfășurat principala activitate, și anume promovarea orașului Metz și atragerea activităților economice pe teritoriul localității, în numele acesteia din urmă și având un obiectiv de interes public.

28 Este necesar să se sublinieze că, la punctul 14 din Hotărârea Henke, citată anterior, Curtea a reținut că nu constituie un „transfer al unei întreprinderi”, în sensul Directivei 77/187, reorganizarea structurilor administrației publice sau transferul funcțiilor administrative între administrații publice. Pornind de aici, Curtea a dedus, la punctele 17 și 18 din hotărârea respectivă, că noțiunea de „transfer de întreprinderi, de unități sau de părți ale unităților”, în sensul articolului 1 alineatul (1) din directiva respectivă, nu se aplică transferului, către o grupare intercomunală, a atribuțiilor administrative ale unei comune care implică exercitarea prerogativelor de putere publică.

29 În schimb, transferul unei activități economice de la o persoană juridică de drept privat la o persoană juridică de drept public intră în principiu în domeniul de aplicare a Directivei 77/187.

30 În primul rând, aceasta se aplică, în temeiul articolului 1 alineatul (1), în cazul transferurilor de întreprinderi, de unități sau de părți ale unităților către un alt angajator, ca urmare a unei cesiuni convenționale sau a unei fuziuni.

31 În al doilea rând, Directiva 77/187 definește la articolul 2 , cesionarul ca fiind „orice persoană fizică sau juridică care, ca urmare a unui transfer în sensul articolului 1 alineatul (1), devine angajatorul în cadrul întreprinderii, al unității sau al unei părți a unității”.

32 Conform unei jurisprudențe constante, noțiunea de întreprindere în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 77/187 se referă la orice entitate economică stabilă, și anume la un ansamblu structurat de persoane și de active care permit desfășurarea unei activități economice care urmărește un obiectiv specific (a se vedea, cea mai recentă, Hotărârea din 2 decembrie 1999, Allen și alții, C-234/98, nepublicată, punctul 24). O asemenea noțiune este independentă de statutul juridic al acestei entități și de modul de finanțare a acesteia.

33 Articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 litera (b) din Directiva 77/187 nu permit, prin urmare, să se excludă din domeniul său de aplicare transferul unei activități economice de la o persoană juridică de drept privat la o persoană juridică de drept public, numai pentru motivul că cesionarul activității este un organism de drept public. Sunt excluse din domeniul de aplicare a directivei respective numai reorganizarea structurilor administrației publice sau transferul funcțiilor administrative între autoritățile administrației publice, în conformitate cu Hotărârea Henke, menționată anterior.

34 O astfel de interpretare, conformă obiectivelor Directivei 77/187, în special, cel al asigurării continuității raporturilor de muncă existente în cadrul unei entități economice, independent de schimbarea proprietarului acesteia, este, în plus, coroborată cu articolul 1 alineatul (1) litera (c) din Directiva 77/187, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/50,

care nu se aplică acțiunii principale. Această dispoziție prevede că Directiva 77/187 se aplică în cazul întreprinderilor publice care desfășoară o activitate economică, dar că o reorganizare administrativă a autorităților administrației publice sau transferul unor funcții administrative între autorități ale administrației publice nu constituie transfer în sensul directivei respective.

35 În acțiunea principală, contrar celor susținute de guvernul francez, trebuie să se constate că transferul activităților în cauză nu constituie o reorganizare a structurilor administrației publice sau un transfer al funcțiilor administrative între administrații publice, în sensul Hotărârii Henke, menționată anterior.

36 Din hotărârea de trimitere rezultă că situația în litigiu în acțiunea principală constituie un transfer al unei activități economice între două entități distincte.

37 În primul rând, din hotărârea de trimitere rezultă că APIM era o asociație privată fără scop lucrativ cu personalitate juridică distinctă de cea a orașului Metz. Faptul că APIM a fost creată la inițiativa primarului acestui oraș, că era condusă de către reprezentanți aleși ai acestuia și că resursele sale principale erau constituite din subvenții municipale nu poate determina modificarea circumstanței că APIM era o entitate distinctă de cea care i-a preluat activitățile (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Allen și alții, menționată anterior, punctul 17).

38 În al doilea rând, din hotărârea de trimitere reiese, de asemenea, că APIM desfășura activități de publicitate și de informare în numele orașului Metz cu privire la serviciile pe care acesta din urmă le oferea publicului.

39 O asemenea activitate care constă în prestări de servicii are un caracter economic și nu poate fi considerată ca derivând din exercitarea prerogativelor de putere publică.

40 Este necesar să se sublinieze că transferul unei activități economice, precum cea desfășurată de către APIM, nu poate fi exclus din domeniul de aplicare a Directivei 77/187 numai pentru motivul că activitatea este desfășurată fără scop lucrativ sau în interes public. Curtea a hotărât deja că directiva respectivă se aplică în cazul transferului activității unei fundații prin care se acordă ajutor toxicomanilor, fundația fiind persoană juridică de drept privat fără scop lucrativ (Hotărârea din 19 mai 1992, Redmond Stichting, C-29/91, Rec., p. I-3189), și în cazul transferului unei activități prin care se acordă ajutor la domiciliu persoanelor defavorizate, activitate atribuită de către un organism de drept public unei persoane juridice de drept privat (Hotărârea din 10 decembrie 1998, Hidalgo și alții, C-173/96 și C-247/96, Rec., p. I-8237).

41 În această privință, este necesar să se sublinieze că articolul 1 alineatul (1) litera (c) prima teză din Directiva 77/187, astfel cum a fost modificat prin Directiva 98/50, confirmă în mod explicit că directiva se aplică în cazul întreprinderilor care desfășoară o activitate economică, indiferent dacă acestea urmăresc sau nu un scop lucrativ.

42 În al treilea rând, din hotărârea de trimitere rezultă că activitatea APIM a fost preluată și continuată integral de orașul Metz.

43 Cu toate acestea, instanța națională nu oferă nicio precizare cu privire la actul care a permis orașului Metz să preia activitatea APIM.

44 Este necesar să se sublinieze în această privință că obiectivul Directivei 77/187 este să asigure continuitatea raporturilor de muncă existente în cadrul unei entități economice, indiferent de schimbarea proprietarului. Criteriul decisiv pentru stabilirea existenței unui

transfer în sensul Directivei 77/187 este acela de a cunoaște dacă entitatea în cauză își păstrează identitatea, ceea ce rezultă, în special, din continuarea efectivă a funcționării sau din reluarea acesteia (Hotărârea din 18 martie 1986, Spijkers, 24/85, Rec., p. 1119, punctul 11, și, mai recent, Hotărârea Allen și alții, menționată anterior, punctul 23).

45 Chiar dacă absența unei legături contractuale între cedent și cesionar poate constitui un indiciu cu privire la absența transferului în sensul Directivei 77/187, aceasta nu poate fi determinantă în această privință (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 11 martie 1997, Süzen, C-13/95, Rec., p. I-1259, punctul 11, și Hotărârea Hidalgo și alții, menționată anterior, punctul 22).

46 Directiva 77/187 se aplică în toate cazurile în care, în cadrul unor raporturi contractuale, există o modificare a persoanei fizice sau juridice, responsabile pentru exploatarea întreprinderii și care, în consecință, își asumă obligațiile angajatorului față de salariații întreprinderii (Hotărârea din 10 februarie 1988, Tellerup, denumită „Daddy's Dance Hall”, 324/86, Rec., p. 739, punctul 9, și Hotărârea Süzen, citată anterior, punctul 12).

47 În acțiunea principală, orașul Metz a preluat integral activitatea APIM și a continuat desfășurarea acesteia. Municipality este considerată, prin urmare, drept noua persoană juridică responsabilă pentru exploatarea întreprinderii.

48 În aceste condiții, este necesar să se determine dacă, astfel cum s-a reamintit la punctul 44 din prezenta hotărâre, este îndeplinit criteriul decisiv pentru stabilirea existenței unui transfer în sensul Directivei 77/187, și anume acela că entitatea în cauză își păstrează identitatea după efectuarea transferului.

49 Simplul fapt, necontestat în acțiunea principală, că activitatea desfășurată de către fostul angajator și cea desfășurată de către noul angajator sunt similare nu permite să se concluzioneze că o entitate economică a fost transferată. O entitate nu poate fi redusă la activitatea atribuită. Identitatea acesteia reiese, de asemenea, din alte elemente, precum forța sa de muncă, personalul de conducere, organizarea muncii, metodele sale de exploatare sau, în afară de acestea, după caz, mijloacele de exploatare de care dispune (a se vedea Hotărârea Süzen, punctul 15, și Hotărârea Hidalgo și alții, punctul 30, citate anterior).

50 Guvernul francez și APIM subliniază că preluarea activității acesteia din urmă de către orașul Metz, sub forma unui serviciu public administrativ, a generat modificări semnificative în modul de gestionare și de exploatare, precum și în ceea ce privește condițiile de funcționare a entității transferate. Dreptul public francez impune persoanelor juridice de drept public care preiau, sub forma unui serviciu public administrativ, o activitate gestionată până atunci de către o persoană juridică de drept privat, să respecte normele specifice de gestionare, de exploatare și de funcționare. În plus, o entitate publică care preia o activitate desfășurată anterior de către o persoană juridică de drept privat nu are posibilitatea de a menține contractele de muncă încheiate de către aceasta din urmă în măsura în care funcționarii din serviciile publice administrative sunt funcționari de drept public care sunt recrutați conform unor modalități specifice și al căror statut intră sub incidența dreptului administrativ.

51 Guvernul francez și APIM se referă în această privință la jurisprudența Cour de Cassation potrivit căreia dispozițiile de drept național de transpunere a Directivei 77/187 nu se aplică atunci când, precum în acțiunea principală, persoana juridică de drept public desfășoară activitatea pe care a preluat-o sub forma unui serviciu public administrativ și, prin urmare, în funcție de normele de drept public. În temeiul acestei jurisprudențe, preluarea activității sub o asemenea formă conduce la încetarea activității întreprinderii.

52 Este necesar să se aducă aminte că, pentru a stabili dacă au fost îndeplinite condițiile unui transfer, în special dacă entitatea în cauză în acțiunea principală și-a păstrat identitatea după preluarea sa de către orașul Metz, este de competența instanței naționale să ia în considerare toate circumstanțele de facto care caracterizează operațiunea respectivă, printre care se numără, în special, tipul întreprinderii sau al unității respective, transferul sau lipsa transferului activelor corporale, precum clădirile și bunurile mobile, valoarea activelor necorporale la momentul transferului, preluarea sau lipsa preluării majorității salariaților de către noul angajator, transferul sau lipsa transferului clienților, precum și gradul de similaritate dintre activitățile desfășurate înainte și după transfer și durata unei eventuale suspendări a acestor activități. Cu toate acestea, elementele respective sunt numai aspecte parțiale ale evaluării de ansamblu care se impune și nu pot, din această cauză, să fie evaluate izolat (a se vedea, în special, Hotărârea Spijkers, punctul 13, Hotărârea Süzen, punctul 14, Hotărârea Hidalgo și alții, punctul 29, și Hotărârea Allen și alții, punctul 26).

53 Astfel cum subliniază avocatul general la punctul 102 din concluziile sale, nu poate fi exclus că, în anumite circumstanțe, elemente precum organizarea, funcționarea, finanțarea, gestionarea și normele de drept aplicabile caracterizează o entitate economică astfel încât o modificare a acestor elemente, ca urmare a transferului acestei entități, conduce la o schimbare a identității sale.

54 Totuși, nu pare să fie aceasta situația în cazul acțiunii principale. Pe de o parte, din hotărârea de trimitere reiese că orașul Metz a preluat integral și a continuat activitatea APIM și, sub aceeași formă, a continuat să producă și să difuzeze revista *Vivre à Metz* iar, pe de altă parte, potrivit guvernului francez, APIM funcționa deja în realitate ca un serviciu public căruia i s-a încredințat o misiune de interes general.

55 Este de competența instanței naționale să stabilească, având în vedere toate elementele precedente, dacă a existat un transfer în acțiunea principală.

56 În ceea ce privește o eventuală obligație, prevăzută de dreptul național, de a înceta contractele de muncă reglementate de dreptul privat în cazul transferului unei activități către o persoană juridică de drept public, este necesar să se constate că o astfel de obligație constituie, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 77/187, o modificare substanțială a condițiilor de muncă în detrimentul lucrătorului, rezultată direct din transfer, astfel încât încetarea contractelor de muncă menționate trebuie, într-un astfel de caz, să fie considerată ca rezultând din acțiunea angajatorului.

57 Este necesar să se răspundă la întrebările adresate că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 77/187 trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă se aplică în cazul preluării de către municipalitate, persoană juridică de drept public care acționează în cadrul normelor specifice ale dreptului administrativ, a activităților de publicitate și de informare cu privire la serviciile pe care le oferă publicului, care erau anterior desfășurate, în interesul municipalității respective, de către o asociație fără scop lucrativ, persoană juridică de drept privat, cu condiția ca entitatea transferată să își păstreze identitatea.

Cu privire la cheltuielile de judecată

58 Cheltuielile efectuate de către guvernul francez și de către Comisie, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura pendinte din fața

instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de către Conseil de Prud'hommes de Metz, prin Hotărârea din 14 aprilie 1999, declară:

Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă se aplică în cazul preluării de către municipalitate, persoană juridică de drept public care acționează în cadrul normelor specifice ale dreptului administrativ, a activităților de publicitate și de informare cu privire la serviciile pe care le oferă publicului, care erau anterior desfășurate, în interesul municipalității respective, de către o asociație fără scop lucrativ, persoană juridică de drept privat, cu condiția ca entitatea transferată să își păstreze identitatea.

Rodríguez Iglesias
Sevón

La Pergola
Ragnemalm

Moitinho de Almeida
Schintgen

Puissochet
Wathelet

Edward
Gulmann

Jann
Skouris

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 26 septembrie 2000.

Grefier
R. Grass

Președinte
G. C. Rodríguez Iglesias